

دانشگاه علوم پزشکی قزوین

دانشکده پرستاری و مامایی

پایان نامه برای دریافت درجه

کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت های ویژه

عنوان

مقایسه تأثیر شست و شوی ناحیه مئی ادراری با محلول های کلرهگزیدین و بتادین بر میزان بروز باکتریوری بیماران دارای

سوند ادراری ثابت مبتلا به CVA بستری در بخش داخلی اعصاب

نگارنده

یاسین آزادمنش

استاد راهنما : جلیل عظیمیان

استاد مشاور : اکرم شاهرخی

استاد مشاور : دکتر شعیب نعیمیان

استاد مشاور آمار : دکتر حسن جهانی هاشمی

سال انتشار

۱۳۹۱

صفحه ارزشیابی پایان نامه

چکیده

مقدمه: عفونت های ادراری شایع ترین عفونت باکتریال در تمام سنین است و سوند گذاری مthane عامل مساعد کننده ای برای بروز این عفونت است. تحقیقات نشان می دهد در بیماران سوندگذاری شده، میکروارگانیزم ها به دو روش خارج و داخل لوله ای می توانند به داخل مthane منتقل شوند. به کارگیری هرگونه اقداماتی در کاهش یا جلوگیری از بروز باکتریوری اهمیت به سزایی دارد که یکی از این اقدامات مراقبت از سوند است که به طور قطع و یقین در حوزه وظایف پرستار است. هدف از این مطالعه تعیین تأثیرشست و شوی ناحیه مثای ادراری با محلول های کلرهگزیدین و بتادین بر میزان بروزباکتریوری بیماران دارای سوند ادراری ثابت مبتلا به CVA بستری در بخش داخلی اعصاب می باشد.

روش کار: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی بود. تعداد ۷۵ بیمار مبتلا به CVA که ۲۴ ساعت از سوند گذاری آنها گذشته بود و در بخش داخلی اعصاب بستری بودند به روش تصادفی سازی بلوک بندی شده در ۳ گروه ۲۵ نفره قرار گرفتند. که ۲ گروه با کلرهگزیدین و بتادین و گروه شاهد با نرمال سالین روزانه، ۵ دقیقه به مدت حداکثر ۱۰ روز ناحیه مثای آنها شست و شو داده شد. در روزهای ۱-۵ و ۱۰ از نمونه ها آزمایشات کشت و آنالیز ادرار گرفته شد. همچنین برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و مقیاس NIHSS استفاده شد که روایی تایید شده و پایایی ۰.۹ به دست آمد. در تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی نظیر آزمون کای دو، تی مستقل و ANOVA استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری داده ها از نرم افزار spss نسخه ۱۶ استفاده شد.

یافته ها: نتایج مطالعه نشان داد که بین شست و شوی ناحیه مثای با کلرهگزیدین و بتادین بر روی روز ابتلا به باکتریوری و آنالیز ادراری از نظر باکتریوری و پیوری رابطه معنی داری به دست نیامد ($P \geq 0.05$). اما بین شست و شوی ناحیه مثای با کلرهگزیدین و بتادین بر روی کشت ادرار در نوبت سوم رابطه معنی داری به دست آمد ($P \leq 0.05$). تفاوت آماری معنی داری از نظر متغیرهای دموگرافیک، بین گروه ها وجود نداشت ($P \geq 0.05$).

بحث و نتیجه گیری: بکارگیری کلرهگزیدین و بتادین در مثای بیماران بستری در بخش اعصاب که قرار است بیشتر از ۵ روز سوند داشته باشند، بهتر از نرمال سالین میزان عفونت های ادراری را کاهش می دهد. برای تعیین دقیق میزان تأثیرگذاری پژوهشی با تعداد نمونه ی بیشتر لازم است.

کلیدواژه ها: عفونت ادراری، شست و شوی مثای، CVA، باکتریوری